

BİZİM ÇOCUKLAR

Sevgili anne- babalar www.kadirkeskin.net den aşağıdaki

- 1- Arkamızda iyi bir evlat mı, yoksa iyi bir fabrika mı bırakalım?
- 2- Anne- babalar için Anakurt – Yavrukurt masalı,
- 3- Benim oğlum yorulmamalı,
- 4- Ben o Öğretmeni döveceğim ama bakalım ne zaman?
- 5- Merak etme oğlum seni mutlaka yaşatacağım.
- 6- Ben Yalan söylerim ama benim kızım asla yalan söylemez

Başlıklı yazılarımı okuduktan sonra kendilerine çok büyük değer verdiğim Manisa'mızın akil ve bilge insanı Sayın Mustafa PALA Bey kardeşimin bir paylaşımını ben de sizlerle paylaşmak istiyorum. 400'e yakın eğitim semineri ve konferanslarım ile sayısız eğitim makalelerimle ifade etmek istediklerimi, Sayın Sami Özkan beyefendi çok güzel özetlemiş. Ben de bu güzel şiire 11. asırda yaşayan Türklerin ünlü bilgisi, Kutadgu Bilig'in yazarı Yusuf Has Hacıp'in çocuklarla ilgili anne babalara nasihati ile seminerlerim sonunda gözyaşlarıyla itirafta bulunan velilerin ortak ıstırabını arz ederek sizi, bir değil birkaç defa okumanız gereken “ **BİZİM ÇOCUKLAR**” şiiriyle baş başa bırakacağım.

Çocuğunun uyuşturucuya alıştığını, para yüzünden babasını bıçaklayan 17 yaşındaki bir delikanlının velisi: “ **Doğduğundan beri bir dediğini iki etmedik, koruduk, kolladık, sevdik. Hiçbir şeyini eksik etmedik. Niçin böyle oldu?**” (Şunu iyi bilelim ki; **her gördüğünü isteyen değil, her istediği alınan çocuk çok tehlikelidir.** Uyuşturucu parası yüzünden bugün babasını, Allah korusun yarın da kimleri bıçaklayacağı belli olmaz.)

Bu itiraf üzerine bütün anne- babalardan özür dileyerek Bir Rus atasözünü burada ifade etmek zorundayım: “ **Çocuğunun her istediğini yerine getiren ana- babalar, bilsinler ki iyi bir evlat değil, iyi bir domuz yetiştirmiş olurlar**”

Ünlü Türk Bilgesi de diyor ki: “ **Çocuğuna acıyana, sonunda ağlamak düşer**”

BİZİM ÇOCUKLAR:

Ne koç yaymaca var, ne inek gütme/ Ne yığın yığma var, ne tırmık çekme

Ne tokat yeme var, ne de bir tekme /Ama mutlu değil bizim çocuklar.

Odasında sepet sepet oyuncak. / Parka gitse, türlü türlü salıncak.

Karnı hep tok, üstü başı kalıncak,/ Ama mutlu değil, bizim çocuklar

Çarşıya gidince isteği bitmez, / Servis olmayınca okula gitmez,

Anneye babaya hiç yardım etmez,/ Ama mutlu değil bizim çocuklar.

Daha büyümeden ister telefon, / Markasını sorma elbette ayfon,

Yalan söylemiyorum sen de görüyon, / Ama mutlu değil bizim çocuklar.

Ona hizmetcidir evdeki herkes, / Sakın incinmesin Prens, prenses

Annesi onlardan çok çalışır ders, / Ama mutlu değil bizim çocuklar.

Bak gerçek dünyaya böyle mi hayat? / Çocuklarda değil bizde kabahat.

Çocuk yetiştirmek bir büyük sanat, / Ondan mutlu değil bizim çocuklar.

Çocuk yetiştirmek en büyük sanat, / Ondan mutlu değil bizim çocuklar.

Eline, diline, bilgisayarına sağlık Sami Özkan bey kardeşim. Benim bugüne kadar söylediklerimi çok güzel özetlemişsin. Bunun üzerine fazala söze hacet yok ancak şu kadarını ilave edeyim.

Anne – Babalar olarak şu soruyu kendimize soralım: Elbebeği ve göz nuru olarak yetiştirdiğimiz çocuklarımız bize ve insanlığa yararlı bir evlat mı olacak, yoksa biz anne - babaların yüz karası mı olacak? Bilelim ki Çocuğumuz bir gün suç işlerse, kendisinden özür dileyelim. Ama sonunda onu felaket dolu bir hayata hazırladığımız için kendimize teşekkür etmeyi de ihmal etmeyelim.www.kadirkeskin.net